

гий и събратята му калугери, грозднитѣ бѣсилки, издигнати по разнитѣ стѣгди и мегдани, на старо българския Царски и Патриаршески прѣстоленъ градъ В. Търново, на които съ страшна сила висели смѣлитѣ и неустрашими борци за политическа свобода доблѣстнитѣ първенци: Хаджи Юрданъ Брадель отъ Елена, Велчо Атанасовъ Джамджията, Колю Гайтанджията отъ Търново, Георги Станчевъ отъ Трѣвна, Димитъръ Софиялията и др.

Тѣга го обхванала. Нѣщо страшно, много страшно измѣчвало душата му. Прилошало му до толкова, щото едва стоялъ на коня.

Пристигналъ въ манастиря, душевно сломенъ, дѣдо Игуменъ